

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17845/2022
01.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, кога заступа Стојан Илић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1432/22 од 11.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1432/22 од 11.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења пресуде Вишег суда у Врању Гж 1432/22 од 11.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1432/22 од 11.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 292/22 од 12.05.2022. године у ставу првом изреке, којим су укинута решења о платном налогу Основног суда у Врању и то: Пл 476/2019 од 04.07.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну број 106/2019 од 13.05.2019. године са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара; Пл 556/2019 од 19.07.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну број 138/2019 од 13.05.2019. године са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара; Пл 746/2019 од 27.08.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну број 194/2019 од 13.05.2019. године са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара; Пл 695/2019 од 20.08.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну број 188/2019 од 13.05.2019. године са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара и решење о извршењу ИИВ 801/2019 од 02.08.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну број 155/2019 од 13.05.2019. године са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове извршења у износу од 6.633,00 динара и одбијен као неоснован тужбени захтев. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што

је обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 91.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе, разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначеног тумачења права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП из разлога што не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Ово због тога што су о овом праву тужиоца, нижестепени судови одлучили применом одговарајућих одредби материјалног права, а плаћање адвокатских услуга, чињенично је питање сваког конкретног спора. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**